

Zvočna pravljica: **GINGO IN POLETJE**

Avtorica: Dragica Šteh

Heej. Hej, prijatelji. Ste me že kaj pogrešali? Res?

O, tudi jaz sem vas pogrešal in komaj čakam, da mi poveste, kako preživljate počitniške dneve. Se zabavate, kaj? O, slišim, slišim, kako veselo ploskate in vriskate. Veste, kaj vam povem. Poletje je res poseben letni čas. V njem ure in dnevi tečejo drugače.

Zjutraj si lahko privoščimo sladke trenutke dodatnega spanca in dnevi so polni dogodivščin, raziskovanja, druženja in smeha. In še večeri so drugačni. Ko se zunaj na nebu prižgejo zvezde in ko čez trate zasvetijo drobne kresnice, je čas za pravljice. Ja, prav ste slišali. Pravljičar naravnost obožujejo poletne večere. Takrat oživijo najbolj skrivnostne besede, najbolj pogumni pravljичni junaki in najbolj nenavadne zgodbe. Če ste za to, vam predstavim svojo najljubšo poletno pravljico. Ste za to?

Nekoč, v davno davnih časih, je za devetimi gorami, desetimi dolinami, pod dvanajstimi kraškimi brezni živela majhna, drobna in skoraj čisto prosojna človeška ribica. Bila je najbolj prijazno bitje podzemlja. K njej so hodili na obisk, po nasvet ali tolažbo od blizu in daleč. Nekega dne je do nje priplaval potočni rakec. Bil je zelo žalosten. Človeški ribici je potožil, da ga nihče ne mara, da se ga vsi bojijo, češ da ščiplje s svojimi kleščami. Človeška ribica je potočnega raka nežno objela in mu pokazala, kako lahko s svojimi kleščami tudi poboža, objame, požgečka. O, kako je bil srečen mali rakec, ko je še isti dan na površju zabaval svoje nove prijatelje.

Nekoč pa je k človeški ribici prilezla ranjena školjka. Kako si je oddahnila, ko je človeška ribica ljubeče očistila njeno rano in nežno vzela iz nje prelepi biser.

Nekega dne se je na Zemlji razdivjal strašen vihar. Utrgal se je oblak in vode so drle z vseh smeri. Tudi v kraljestvo male človeške ribice. Na vso moč se je borila z besnim vrtincem, ki se je sunkovito spuščal v podzemlje. Z zadnjimi močmi se je držala za skalo in že skoraj obupala. Potem pa je mimo prilezla školjka in ji podstavila svojo lupino, da se je lahko trdneje oprijela. Nato pa je mimo priplaval potočni rak, jo nežno prijel s svojimi kleščami in odnesel na varno.

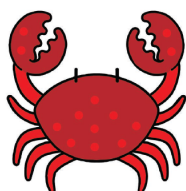
Šele ko je vihar ponehal in so se vode umirile, si je človeška ribica oddahnila.

Hvaležna za prijatelje in njihovo pomoč si je odslej še bolj prizadevala na vsakem koraku pomagati, svetovati, tolažiti.

Kaj ni simpatična tale naša človeška ribica? O, še veliko zgodb o njej poznam. In nekaj vas bo zelo presenetilo – tudi to vem, kje živi. Mhm. To pa zanima tudi vas, mar ne?

Ooo, ampak to, dragi moji prijatelji, je že druga zgodba. Zdaj me že kličejo zvezdice na nebu in kresničke na trati in nove pravljice in sladke sanje.

Lahko noč, prijatelji. Lahko noč, mala človeška ribica.

Zvočno pravljico lahko poslušate na YouTube kanalu: GingoTalk

GINGOTALK

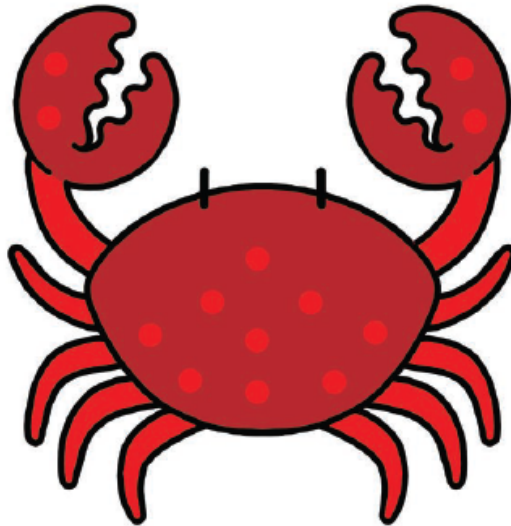
www.gingotalk.com

NASVET

"Nekega dne je do človeške ribice priplaval potočni rakec. Bil je zelo žalosten. Potožil ji je, da ga nihče ne mara, da se ga vsi bojijo, češ da ščiplje s svojimi kleščami.

Človeška ribica je potočnega raka nežno objela in mu pokazala, kako lahko s svojimi kleščami tudi poboža, objame, požgečka.

O, kako je bil srečen mali rakec, ko je še isti dan na površju zabaval svoje nove prijatelje."

NAVODILO: Razmisli in zapiši! Če bi bil/-a človeška ribica, kaj bi svetovala žalostnemu rakcu?

Zvočno pravljico lahko poslušate na YouTube kanalu: GingoTalk

GiNGOTALK

www.gingotalk.com